

คู่มือ

คลังคำศัพท์

สำหรับพูดภาษาอังกฤษ

หนังสือเล่มนี้เพื่อทุกท่านที่

- ✦ อยากพูดภาษาอังกฤษได้เก่งๆ
- ✦ ต้องจำคำศัพท์ รู้คำศัพท์ ท่องคำศัพท์
- ✦ มีโครงสร้างประโยคในการพูด
- ✦ หนังสือเล่มนี้มีศัพท์ที่ทุกคนต้องใช้มากกว่า 4,000 คำ

Joseph S.G.

ดวงกลมฉบับลิขสิทธิ์
นำเสนอบทหนังสือดี มีคุณค่า

คำนำผู้แต่ง

การพูดภาษาต่างประเทศได้ ฟังภาษาต่างประเทศ
รู้เรื่อง และอ่านภาษาต่างประเทศเข้าใจ จำเป็นอย่างยิ่ง
ที่จะต้องรู้ศัพท์ของภาษานั้นๆ ได้มากพอสมควร ไม่แปลก
ใจที่นักเรียนไทยเรียนภาษาอังกฤษกันมาหลายปี แต่พอถึง
คราวจะต้องใช้หรือพบกับคนต่างชาติ กลับไม่สามารถโต้ตอบ
หรือสื่อสารกับเขาได้ ก็เป็นเพราะเรารู้ศัพท์ที่จะต้องใช้ใน
สถานการณ์นั้นๆ น้อยมากหรืออาจนึกศัพท์ไม่ออกเลย

ดังนั้นผู้เขียนจึงได้รวบรวมศัพท์ 4,058 คำ ที่ใช้มาก
ที่สุดในภาษาอังกฤษ มาให้นักเรียน นักศึกษา ได้ใช้เวลาว่าง
ในการเรียนรู้ โดยไม่มีความจำเป็นต้องท่องจำ ผู้เขียนหวัง
ว่าหนังสือ **“คู่มือคลังคำศัพท์สำหรับพูดภาษาอังกฤษ”**
เล่มนี้ คงจะเป็นประโยชน์กับนักเรียน นักศึกษา และผู้สนใจ
โดยนักเรียน นักศึกษา ไม่จำเป็นต้องรู้ศัพท์ถึงหมื่นคำ รู้เพียง
เท่านี้ก็เพียงพอสำหรับการพูดภาษาอังกฤษแล้ว อีกทั้งครู
อาจารย์ และผู้ปกครอง ก็สามารถที่จะนำไปใช้เพื่อประกอบ
การสอนและทบทวนศัพท์ให้กับนักเรียน และบุตรหลานของ
ตนในเวลาว่าง

ด้วยความปรารถนาดี

Joseph S.G.

คำนำสำนักพิมพ์

หนังสือ “คู่มือคลังคำศัพท์สำหรับพูดภาษาอังกฤษ” เล่มนี้ เป็นอีกเล่มหนึ่งที่ทางสำนักพิมพ์ดวงกมลพับลิชชิ่ง จัดพิมพ์ขึ้นมา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้เรียนรู้ศัพท์ที่มีประโยชน์และใช้งานมากที่สุด ในการอ่าน พูด หรือเขียน เพื่อ นักเรียน นักศึกษา จะได้เรียนรู้ศัพท์ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

การอ่าน พูด หรือเขียน ภาษาอังกฤษให้แก่นั้น ถ้า รู้คำศัพท์ไม่เพียงพอก็พูด อ่าน เขียนไม่ได้ การรู้คำศัพท์จะ ช่วยให้ผู้ที่สนใจนำไปใช้ได้ด้วยตนเอง และยังช่วยให้ครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ ได้ใช้เป็นหนังสือประกอบการเรียนการสอนได้อีกด้วย

ด้วยความปรารถนาดี
ดวงกมลพับลิชชิ่ง

สารบัญ

การถ่ายถอดตัวอักษรภาษาอังกฤษ	
ออกมาเป็นตัวอักษรไทย	6
วิธีการออกเสียงที่ไม่มีในภาษาไทย	11
ความหมายของตัวอักษรย่อหลังคำอ่าน	12
ชนิดของคำในภาษาอังกฤษ	13
Sentences	17
Present Tense	19
Past Tense	22
Future Tense	26
การใช้ Verb to Be	29
การใช้ Verb to Have	30
การใช้ Verb to Do	31
การใช้ Can และ Could	31
การใช้ every	32
การสร้างคำถามโดยใช้ Wh-Question	34
คำศัพท์ A-Z	39

การถ่ายถอดตัวอักษรภาษาอังกฤษ ออกมาเป็นตัวอักษรไทย

ตัวอักษรภาษาอังกฤษ 26 รูป เป็นสระ 5 รูป คือ A E I O U และพยัญชนะ 21 รูป พยัญชนะทั้ง 21 รูปนี้บางรูปมีเสียงซ้ำกัน บางรูปก็มี 2 เสียงหรือมากกว่า และบางเสียงก็ใช้พยัญชนะ 2 รูป สรุปลแล้วเสียงพยัญชนะในภาษาอังกฤษมีมากกว่ารูปพยัญชนะและมีหลายเสียงที่ไม่มีในภาษาไทย ดังนั้นในการถ่ายถอดเสียงพยัญชนะบางเสียง จึงต้องมีเครื่องหมายกำกับที่ตัวพยัญชนะภาษาไทย เพื่อให้เห็นความแตกต่างกัน ดังต่อไปนี้

ก. พยัญชนะเดี่ยว

ตัวพยัญชนะ อังกฤษ	ตัวอย่างคำ	ใช้พยัญชนะไทย	ตัวอย่างการ ถ่ายถอดเสียง
b	baby, dab	บ	เบ๊บิ, แด๊บ
c	1. come uncle 2. censor cement	*1. ค, ข 2. ช, ส	คัม อั้งชี้ล เช่นเสอะ ลิเม้นท

ตัวพยัญชนะ อังกฤษ	ตัวอย่างคำ	ใช้พยัญชนะไทย	ตัวอย่างการ ถ่ายทอดเสียง
d	dodder	ด	ด้อดเดอะ
f	fancy fertility	ฟ, ฝ	แฟนลี เฟอะที่ลหลิถิ
g	1. gig 2. gigolo giant	**1. ก **2. จ	กึ๊ก จึ๊กโกโล ไจเอินท
h	habit heredity	ฮ ห	แฮ็บบิท ฮีเร็ดติถิ
j	jelly	**จ	เจิ้ลลลี่
k	kid kinetic	ค ข	คิ๊ด คิเน็ทถิค
l	lullaby	ล	ลึลลอะบาย
m	meaning mechanic	ม	มีนหนึ๊ง หมิคแค้นหนิค
n	nanny	น	แนนนหนี
p	pepper	*พ, ผ	เพ็พเพอะ
q	quart quay	ค	คว้อท คึ
r	recent recess	ร	รีเล็นท หริเซ็ส

ตัวพยัญชนะ อังกฤษ	ตัวอย่างคำ	ใช้พยัญชนะไทย	ตัวอย่างการ ถ่ายถอดเสียง
s	1. secret secrete	1. ซ, ส	ซีซริท ลิครีท
	2. pleasing busy	2. ซ, ส	พลีสซิ่ง บีสสิ
	3. fusion measure	3. ฉ	ฟยู่เม็น เม็ชเมอะ
t	tight	ท, ถ, ฉ, ฉ	ไทท์
	today		เถอะเดี
	nature		เน้เฉอะ
	action		แอ๊คเฉิน
v	veto	ฟ, ฟ	ฟัโ
	vicinity		ฟิซึ้นหนีถิ
w	way-ward	ว	เว้เหวิด
x	1. xenon	1. ซ	เซ็นน็อน
	xylophone		ไซ้เหลอะโฟน
	2. taxi	2. คส	แท็คสิ
	excel	คช	อิคเซ็ล
	3. example	3. กช	อิคซำมเป็ล
	exact		อิคแซ็คท

ตัวพยัญชนะ อังกฤษ	ตัวอย่างคำ	ใช้พยัญชนะไทย	ตัวอย่างการ ถ่ายทอดเสียง
----------------------	------------	---------------	-----------------------------

y	yonder boyhood	ย	ย่อนเดอะ บ้อยหุด
z	1. zebra	1. ซ, ส	ซี้เบรอะ เฟร้าลี
	frowzy		
	2. azure	2. ฉ	แอ้ซแฉอะ
	3. pizza	3. ส	พีทเสอะ

* พยัญชนะไทยที่มีรูปอักษรสูงและอักษรต่ำ ถือว่ามีเสียงเดียวกัน

** การออกเสียง ก, จ ของภาษาอังกฤษจะมีเสียงสั้น สะเทือนในลำคอเพราะเป็นเสียงก้อง ส่วนเสียง ก, จ ของไทยไม่ก้อง แต่การถ่ายทอดเสียงยังคงใช้ “ก” และ “จ”

ข. พยัญชนะคู่

ตัวพยัญชนะ อังกฤษ	ตัวอย่างคำ	ใช้พยัญชนะไทย	ตัวอย่างการ ถ่ายทอดเสียง
----------------------	------------	---------------	-----------------------------

ch	1. chart teacher	1. ช, ฉ	ช้ำท ทีชแฉอะ
----	---------------------	---------	-----------------

	2. character architect	2. ค, ข	แคะหรือคเถอะ อ่าขีเถ็คท
ng	singer finger	ง	ซั้งเหงอะ ฟั้งเกอะ
nk	drink monkey	งค, งข	ดริงค มั้งขี
sh	sheepish shampoo	ช, ฉ	ซี้ฟพิช แฉ่มพู
th	1. thorn ether 2. then mother	1. ถ, ถ 2. ด	ถ้อน อีเถอะ เด็น มัตเดอะ
wh	1. whet whip 2. whole whose	1. ว 2. ฮ	เว็ท วิพ โฮล์ ฮูส์
wr	wrap write	ร	แร็พ ไร้ท

วิธีการออกเสียงที่ไม่มีในภาษาไทย

เสียงที่ไม่มีในภาษาไทย พอจะมีวิธีออกเสียงดังนี้

- ช, ฉ** ออกเสียงคล้าย ช, ฉ แต่ไม่ต้องใช้ลิ้นกดเพดานปาก เพียงแต่ยกลิ้นเกือบชิดเพดานปากแล้วเปล่งเสียงออกมา
- ช, ส** ออกเสียงคล้าย ช, ส แต่ในขณะที่เปล่งเสียง ให้ใช้ปลายลิ้นแตะใต้ฟันบนเบาๆ ให้รู้สึกมีการสั่นสะเทือนที่ลำคอ
- ช, ถ** ออกเสียงโดยวางปลายลิ้นไว้ระหว่างฟันบนและฟันล่าง แล้วเปล่งเสียงออกมา
- ด** ออกเสียงโดยการวางปลายลิ้นในลักษณะเดียวกับ ช, ถ แต่ใช้ฟันบนกดลิ้นเล็กน้อยแล้วดันเสียงออกมาผ่านลิ้นกับฟัน ให้รู้สึกมีการสั่นสะเทือนในลำคอ
- ฟ, ฟ** ออกเสียงคล้าย ฟ, ฟ คือใช้ฟันบนกดด้านในริมฝีปากล่างเบาๆ แล้วดันเสียงออกมาให้ลมเสียดสีฟันบนและริมฝีปากล่าง ให้รู้สึกว่ามีอาการสั่นสะเทือนในลำคอ

สำหรับการใช้ตัว **ก, จ** แทนเสียงภาษาอังกฤษในหนังสือเล่มนี้นั้น ถ้าผู้อ่านตั้งใจเปล่งเสียงโดยให้รู้สึกว่ามีอาการสั่นสะเทือนในลำคอ ก็จะได้เสียงใกล้เคียงกับตัว **g** และ **j** เช่นคำว่า **gain** (เก็น) และ **judge** (จัจ)

ความหมายของตัวอักษรย่อหลังคำอ่าน

อักษรย่อ	ภาษาอังกฤษ	ความหมาย
n.	Noun	คำนาม
v.	Verb	คำกริยา
pron.	Pronoun	คำสรรพนาม
adj.	Adjective	คำคุณศัพท์
adv.	Adverb	คำกริยาวิเศษณ์
conj.	Conjunction	คำสันธาน
interj.	Interjection	คำอุทาน
prep.	Preposition	คำบุพบท
aux v.	Auxiliary Verb	คำกริยานุเคราะห์

ชนิดของคำในภาษาอังกฤษ

Words ชนิดของคำในภาษาอังกฤษมี 8 ชนิด คือ

1. Nouns คำนาม

สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ชนิด คือ

1.1 คำนามเฉพาะ (proper noun) จะขึ้นต้นด้วยตัวอักษรตัวใหญ่เสมอ เช่น Thailand, January, John, Jane เป็นต้น

1.2 คำนามทั่วไป (common noun) แบ่งออกเป็น 3 ชนิด คือ นามรูปธรรม (concrete nouns) คือ นามที่สามารถจับต้องได้ เช่น pen, book, newspaper เป็นต้น

นามที่เป็นหมวดหมู่ (collective nouns) เช่น group, people, family

นามนามธรรม (abstract nouns) เช่น love, sad, happiness, beauty

2. Pronouns คำสรรพนาม คือ คำที่ใช้แทนคำนามเมื่อพูดหรือเขียน เพื่อจะได้ไม่ต้องเอ่ยนามนั้นซ้ำอีก แบ่งเป็น 3 ประเภท

2.1 บุรุษสรรพนาม (personal pronouns)

2.2 บุรุษสรรพนามแสดงความเป็นเจ้าของ (possessive pronouns และ possessive adjective)

2.3 บุรุษสรรพนามสะท้อนผู้พูด หรือที่ผู้พูดระบุถึง (reflexive pronouns)

	Personal		Possessive		Reflexive pronouns	
	Subject	Object	Adjectives	Pronouns		
บุรุษที่ 1 ผู้พูด	Singular	I	Me	My	Mine	myself
	Plural	We	Us	Our	Ours	ourselves
บุรุษที่ 2 ผู้ที่พูดคุยด้วย	Singular	You	You	Your	Yours	Yourself
	Plural	You	You	Your	Yours	Yourselves
บุรุษที่ 3 บุคคล, สัตว์, สิ่งของ ที่ผู้พูดเอ่ยถึง	Singular	He	Him	His	His	Himself
		She	Her	Her	Hers	Herself
	Plural	it	it	Its	-	Itself
		They	Them	Their	Theirs	themselves

3. Adjectives คำคุณศัพท์ คือ คำที่บอกคุณลักษณะของนามหรือสรรพนาม (modify noun and pronoun) ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

4. Verbs คำกริยา คือ คำกริยาที่แสดงให้รู้ว่าประธาน (Subject) ทำอะไร แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

4.1 Transitive Verb (สกรรมกริยา) คือกริยาที่ต้องมีกรรม (Object) มารับ

4.2 Intransitive Verb (อกรรมกริยา) คือ กริยาที่ไม่ต้องมีกรรมมารับ

4.3 Auxiliary Verb กริยาช่วย

5. Adverbs คำกริยาวิเศษณ์ โดยส่วนใหญ่ที่ทราบกัน คำกริยาวิเศษณ์มีหน้าที่ในการขยายคำกริยาให้รู้ว่ากริยานั้นกระทำโดยลักษณะเช่นไร แต่ในความเป็นจริงแล้วคำกริยาวิเศษณ์มีหน้าที่มากกว่านั้น คือ

5.1 ทำหน้าที่ขยายคำกริยา

เช่น Jack runs fast. (แฉิ่งวิ่ง(อย่าง)เร็ว)

5.2 ทำหน้าที่ขยายคำคุณศัพท์

เช่น He is very strong. (เขาเป็นคนที่แข็งแรงมาก)

5.3 ขยายกริยาวิเศษณ์

เช่น Jack runs very fast. (แฉิ่งวิ่งเร็วมาก)

5.4 ขยายทั้งประโยค

เช่น Certainly, I love my parents. (แน่นอน ฉันรักพ่อแม่ของฉัน)

6. Prepositions คำบุพบท คือ คำที่ใช้เชื่อมคำอื่น เพื่อบอก เวลา สถานที่ ทิศทางและอื่นๆ เช่น at, in, on, into, of, for

7. Conjunctions คำสันธาน ได้แก่ คำเพื่อใช้เชื่อม คำ (Words) วลี (Phrases) และอนุประโยค (Clauses) เข้าด้วยกัน มีทั้ง แบบคล้ายตาม ชัดแย้ง และเป็นเหตุเป็นผล เช่น and, but, or, nor, that, if, because

8. Interjections คำอุทาน ใช้แสดงความรู้สึกหรืออารมณ์ต่างๆ เช่น oh, well, wow

Sentences

ประโยคประกอบขึ้นจากกลุ่มคำจำนวนหนึ่ง ทั้งนี้แต่ละประโยคสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน คือ **subject** และ **predicate**

Subject ของประโยคมักจะเป็น **noun** หรือ **noun-equivalent** (คำที่ไม่ใช่ **noun** แต่นำมาใช้เสมือน **noun**) ส่วน **predicate** หรือภาคแสดงของประโยคนั้น จะต้องมีการใช้ **finite verb** หรือกริยาแท้ที่อยู่ด้วยเสมอ

แบบประโยคพื้นฐานในภาษาอังกฤษ มีดังนี้

1. Subject+Verb (ประธาน+กริยา)

กริยาในประโยคนี้จะต้องเป็นกริยาที่ไม่ต้องการกรรมมารับ เรียกว่า Intransitive verb (อกรรมกริยา) เช่น go, come, stand, walk, sleep, run เป็นต้น

2. Subject+Verb+Object (ประธาน+กริยา+กรรม)

ในประโยคนี้เป็นกริยาที่ต้องการกรรมมารับ หรือเรียกว่า Transitive verb (สกรรมกริยา) กริยาที่ต้องการกรรม เช่น eat, watch, look, give, buy, write, speak เป็นต้น

3. Subject+Verb+Indirect object+Direct object (ประธาน+กริยา+กรรมตรง+กรรมรอง)

ประโยคที่มีกรรม ก็อาจจะมีกรรมสองตัวก็ได้ คือ Direct Object กรรมตรง คือ ผู้ที่ถูกกระทำโดยตรง (สิ่งของ)

Indirect Object กรรมรอง คือ ผู้ที่ได้รับผลจากการกระทำ (บุคคล, สัตว์)

ถ้าประโยคใช้กรรมรองมาก่อนก็สามารถวางกรรมตรงต่อท้ายได้เลย แต่ถ้าประโยคนั้นใช้กรรมตรงที่เป็นสิ่งของขึ้นก่อน จะต้องมีการว่า “to” ระหว่างกรรมทั้งสอง

4. Subject+Verb+Subject Complement

(ประธาน+กริยา+ส่วนขยายประธาน)

ส่วนที่ตามหลังคำกริยาคือ Subject Complement คือ ส่วนขยายประธาน ซึ่งส่วนขยายประธานนั้นจะมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับตัวประธาน กริยาในประโยครูปแบบนี้ส่วนใหญ่จะเป็น Verb to be หรือ Linking verb เช่น look, sound, taste, become, remain, seem, turn, appear, feel, เป็นต้น

5. Subject+Verb+Object+Objective Complement

(ประธาน+กริยา+กรรม+ส่วนขยายกรรม)

ประโยคนี้เพิ่ม Object complement หรือส่วนขยายกรรม ซึ่งส่วนขยายนี้จะเกี่ยวข้องโดยตรงกับกรรมโดยตรง

Present Tense

(ปัจจุบันกาล)

- ใช้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นประจำ โดยสังเกตคำกริยาวิเศษณ์ เช่น always, every..., usually, often เป็นต้น เช่น He drinks coffee every morning.
- ใช้กับเหตุการณ์หรือปรากฏการณ์ที่เป็นจริงอยู่เสมอ เช่น The sun sets in the west.

Present Tense แบ่งออกเป็น

1. Present Simple Tense ปัจจุบันกาล ใช้กับเหตุการณ์ปกติทั่วไป

(Subject + is, am, are + Verb1 +.....)

(ประธาน + กริยา + ส่วนขยาย)

ตัวอย่าง I am a student. He is a teacher.

2. Present Continuous Tense ปัจจุบันกาลที่กำลังเป็นไปอยู่ ใช้ในเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในขณะนั้น

(Subject + is, am, are + V.1 ing +.....)

(ประธาน + กริยาช่วย + กริยาแท้ + ส่วนขยาย)

2.1 ใช้ในเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในขณะที่พูด ซึ่งมักมีคำเหล่านี้ปรากฏอยู่ด้วย คือ now, today, at the moment, this morning... เป็นต้น

ตัวอย่าง I am studying Math now.

2.2 ใช้กับอนาคตกาล ซึ่งจะเกิดขึ้นแน่ๆ โดยมีกริยาวิเศษณ์ที่บอกเวลากำกับอยู่ด้วย คือ soon, in a few minutes, next week และมีคำแปลว่า กำลัง.....

ตัวอย่าง It is raining soon.

3. Present Perfect Tense ปัจจุบันสมบูรณ์

(Subject + has/have + V.3 + ...)

(ประธาน + has/have + กริยาช่อง 3 + ส่วนขยาย)

3.1 ใช้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วในอดีต และดำเนินมาจนถึงปัจจุบันโดยใช้ since และ for เพื่อบอกเวลาที่เกิดขึ้นจากอดีตมาจนถึงปัจจุบัน

ตัวอย่าง She has lived in Thailand since 1999.

He has learnt Japanese for three years.

3.2 ใช้กับเหตุการณ์ที่เพิ่งเกิดขึ้นไม่นานและยุติลงเรียบร้อยแล้ว

ตัวอย่าง I have already opened the gate.

The train has just arrived at the station.

4. Present Perfect Continuous Tense ปัจจุบันกาลสมบูรณ์ที่กำลังเป็นอยู่

(Subject + has/have + been + V.1 ing +.....)

(ประธาน + has/have + been + กริยาช่อง 1 ing + ส่วนขยาย)

ใช้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วในอดีต แต่เหตุการณ์นั้นยังไม่ยุติลง ยังคงต่อเนื่องไปในอนาคตด้วย

ตัวอย่าง I have been working here for six years.
It has been raining for three hours.

Past Tense

(อดีตกาล)

คือ กาลเวลาที่ล่วงเลยมาแล้ว เป็นเหตุการณ์ที่จบลงในอดีต และถือว่าเป็นเรื่องของอดีต

Past tense แบ่งออกเป็น

1. Past Simple Tense อดีตกาลที่เป็นปกติธรรมดา (.....แล้ว)

(Subject + V.2 +.....)

(ประธาน + กริยาช่อง 2 + ส่วนขยาย)

1.1 ใช้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วในอดีตและจบลงแล้ว โดยมีคำบอกเวลาที่เป็นอดีต คือ yesterday, ago, last month/year/week, once etc.

1.2 ใช้กับเหตุการณ์ที่ทำเป็นประจำในอดีต ซึ่งมีคำต่อไปนี้ปรากฏอยู่ด้วยเสมอ คือ always, often, sometime, usually, everyday etc. และจะต้องมี Past of Time บอกเวลากำกับอยู่ด้วยเสมอ

ตัวอย่าง He went home every week last year.

1.3 ใช้กับคำพูดที่ได้นำคำพูดของผู้อื่นกลับมาพูดอีกครั้งหนึ่ง

2. Past Continuous Tense

อดีตกาลที่กำลังเป็นอยู่ (กำลัง.....แล้ว)

(Subject + was/were + V.1 ing +.....)

(ประธาน + was/were + กริยาช่อง 1 ing + ส่วนขยาย)

2.1 ใช้กับเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในอดีต โดยปกติจะมีช่วงเวลาจำกัดไว้

ตัวอย่าง We were playing football at 6'o clock yesterday.

2.2 ใช้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นไม่พร้อมกัน 2 เหตุการณ์ในอดีต เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้ใช้ Past Continuous ส่วนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามมาให้ใช้ Past Simple ซึ่งบ่อยมากจะมีตัวเชื่อมคือ when

ตัวอย่าง I was sleeping when the telephone rang.

ในกรณีเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นพร้อมกันในอดีต ซึ่งใช้ Past Continuous ทั้ง 2 ประโยค ปกติจะมีคำเชื่อมด้วย while หรือ as

ตัวอย่าง He was listening to the radio while I was watching T.V.

3. Past Perfect Tense อดีตกาลสมบูรณ์ (ได้....แล้ว)

(Subject + had + V.3 +.....)

(ประธาน + had+ กริยาช่อง 3 + ส่วนขยาย)

3.1 ใช้กับเหตุการณ์ 2 อย่าง ที่เกิดขึ้นไม่พร้อมกันในอดีต โดยเหตุการณ์แรกที่เกิดขึ้นก่อนและเกิดขึ้นเรียบร้อยแล้ว ให้ใช้ Past Perfect ส่วนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายหลังให้ใช้ Past Simple ซึ่งจะมีคำเชื่อมที่ใช้สังเกต คือ before, after, when, because

ตัวอย่าง He had already left before I came in.

3.2 ใช้กับเหตุการณ์อันเดียวกันก็ได้ ที่ระบุเวลาไว้แน่นอน

ตัวอย่าง He had never seen a lion until yesterday.

4. Past Perfect Continuous Tense อดีตกาลสมบูรณ์ที่กำลังเป็นไปอยู่ (ได้กำลัง....แล้ว)

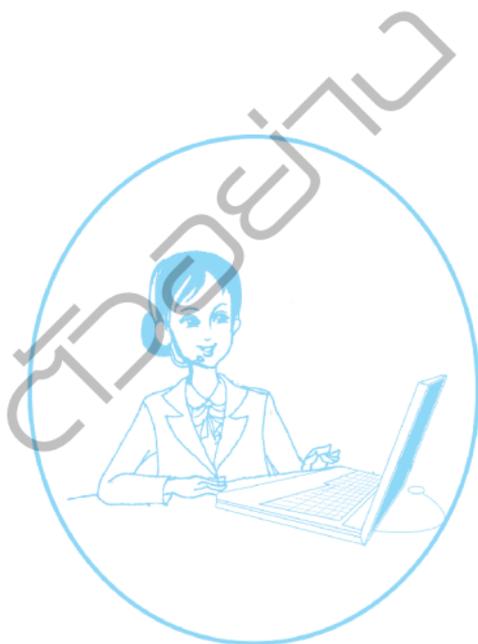
(Subject + had + V.3 +.....)

(ประธาน + had+ กริยาช่อง 3 + ส่วนขยาย)

มีลักษณะเหมือน Past Perfect Tense แต่มีการเน้นถึงความต่อเนื่องของการกระทำ เราใช้ Past Perfect Continuous คู่กับ

Past Simple เมื่อมี 2 เหตุการณ์ในอดีตเกิดขึ้น เหตุการณ์ที่เกิดก่อนและกำลังดำเนินต่อเนื่องอยู่ในอดีต ใช้ Past Perfect Continuous และต่อมาเมื่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทีหลังใช้ Past Simple

ตัวอย่าง He was very tired when he arrived home.
He had been working hard all day.

Future Tense

(อนาคตกาล)

คือ กาลเวลาที่ยังมาไม่ถึง ยังไม่เกิดขึ้น แต่เป็นเรื่องที่คาดการณ์ในอนาคต Future tense แบ่งออกเป็น

1. Future Simple Tense อนาคตกาลธรรมดา ใช้กับเหตุการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า

(Subject + will/shall + V.1+.....)

(ประธาน + will/shall + กริยาช่อง 1 + ส่วนขยาย)

1.1 ใช้กับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตโดยมีช่วงของวันเวลามากำกับ (Adverb of time) เช่น tomorrow, soon, next week, in a few minutes etc.

ตัวอย่าง She will come to see me tomorrow.

1.2 ใช้กับ going to เพื่อบอกอนาคต แทน will และ shall ที่ตั้งใจว่าจะเกิดขึ้นแน่ๆ ในเวลาอันใกล้

ตัวอย่าง I'm going to Ayutthaya this weekend.

ถ้าสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นธรรมชาติหรือปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ ให้ใช้ will

ตัวอย่าง She will be 15 years old next week.

1.3 ใช้หลังประโยคที่บอกเงื่อนไข (if cause)

2. Future Continuous Tense อนาคตที่กำลังจะเกิดขึ้น ใช้กับเหตุการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคตโดยมีระยะเวลาที่จะเกิดขึ้นระบุไว้ด้วย

(Subject + will/shall + be+ V.ing + ...)

(ประธาน + will/shall + be + กริยาช่อง 1 ing + ส่วนขยาย)

2.1 ใช้กับเหตุการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้นจริงตามเวลาที่กำหนดไว้อย่างแน่นอน ซึ่งจะมีคำกริยาวิเศษณ์บอกอนาคตขยายอยู่ด้วย เช่น tomorrow, next week etc.

ตัวอย่าง Mr. Smith will be teaching English at 10'o clock tomorrow.

2.2 ใช้กับเหตุการณ์ 2 อย่างที่จะเกิดขึ้นต่อเนื่องกันไปในอนาคต โดยแยกเหตุการณ์ทั้งสองออกจากกัน โดยเหตุการณ์แรกใช้ Future Continuous ส่วนเหตุการณ์ที่สองใช้ Present Simple

3. Future Perfect Tense อนาคตกาลสมบูรณ์ ใช้กับเหตุการณ์ที่เป็นการแสดงว่าเหตุการณ์นั้นจะสมบูรณ์เรียบร้อยตามเวลาที่กำหนดไว้อย่างแน่นอน

(Subject + will/shall + have + V.3 + ...)

(ประธาน+will/shall+have+กริยาช่อง 3+ส่วนขยาย)

3.1 ใช้กับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นและสำเร็จลงตามเวลาที่กำหนดแน่นอนในอนาคต

ตัวอย่าง I shall have finished my homework
before 6 o'clock

3.2 ใช้กับเหตุการณ์ 2 เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดย
เหตุการณ์แรกใช้ Future Perfect ส่วนเหตุการณ์ที่สองใช้
Present Simple

3.3 ใช้กับประโยคที่มักจะมีคำบอกอนาคตกาลมากำกับอยู่
ด้วยเสมอ โดยเชื่อมประโยคด้วย by หรือ before

ตัวอย่าง By next December we shall have been
living here for ten days.

4. Future Perfect Continuous Tense อนาคตกาลสมบูรณ์
กำลังเป็นไปอยู่ ใช้กับเหตุการณ์ที่เน้นถึงเหตุการณ์แรกที่ทำ
ต่อเนื่องไปจนถึงเหตุการณ์ที่สอง

(Subject + will/shall + have been + V.1 ing + ...)

(ประธาน + will/shall + have been + กริยาช่อง 1 ing + ส่วนขยาย)

ใช้กับเหตุการณ์เหมือนกับ Future Perfect ต่างกันแต่เพียงว่า
ยังมีเหตุการณ์ต่อเนื่องไปในอนาคตอยู่อีกไม่จบลงตามที่พูด

การใช้ Verb to Be

Verb to be นั้น ถ้าใช้เป็นกริยาแท้ในประโยค จะแปลว่า เป็น, อยู่, คือ และเมื่อจะทำประโยคบอกเล่าให้เป็นประโยคคำถาม สามารถใช้คำเหล่านี้ ขึ้นหน้าประโยคทำเป็นประโยคคำถามได้เลย และมีวิธีใช้กับประธานและกาล (tense) ดังนี้

- is** ใช้กับประธานเอกพจน์ ที่เป็นประโยคปัจจุบันกาล
- am** ใช้กับ I อย่างเดียว ที่เป็นประโยคปัจจุบันกาล
- are** ใช้กับ you และเป็นประธานพหูพจน์ ที่เป็นประโยคปัจจุบันกาล
- was** ใช้กับ I และประธานเอกพจน์ ที่เป็นประโยคอดีตกาล
- were** ใช้กับ we, you, they และประธานพหูพจน์ทั้งหลาย ที่เป็นประโยคอดีตกาล

การใช้ Verb to Have

Verb to Have ใช้เป็นได้ทั้งกริยาแท้และกริยาช่วย และเมื่อจะทำประโยคบอกเล่าให้เป็นประโยคคำถาม สามารถใช้คำเหล่านี้ขึ้นหน้าประโยคทำเป็นประโยคคำถามได้เลย และมีวิธีใช้กับประธานและกาล (tense) ดังนี้

- have** ใช้กับ I, we, you, they และประธานพหูพจน์ทั้งหลาย ที่เป็นประโยคปัจจุบันกาล
- has** ใช้กับประธานเอกพจน์ในประโยคปัจจุบันกาล
- had** ใช้กับประธานได้ทั้งเอกพจน์และพหูพจน์ในประโยคอดีตกาล

การใช้ Verb to Do

Verb to Do ใช้เป็นได้ทั้งกริยาแท้และกริยาช่วย มีวิธีใช้ดังนี้

- do** ใช้กับ I, we, you, they และประธานพหูพจน์ทั้งหลาย ที่เป็นประโยคปัจจุบันกาล
- does** ใช้กับประธานเอกพจน์ในประโยคปัจจุบันกาล
- did** ใช้กับประธานได้ทั้งเอกพจน์และพหูพจน์ที่เป็นประโยคอดีตกาล

การใช้ Can และ Could

Can และ **Could** ใช้ในประโยคที่แสดงความสามารถ การแสดงความอ่อนน้อมในการขออนุญาต การคาดคะเน หรือใช้เป็นคำถามว่า “เป็นไปได้หรือไม่” เป็นต้น

can ใช้เป็นปัจจุบันกาล แต่เมื่อต้องการทำเป็นอนาคตกาล ให้ใช้ **will be able to** แทน

could ใช้ในการเปลี่ยน Direct Speech เป็น Indirect Speech (ประโยคที่นำคำพูดของผู้อื่นมาพูดต่ออีกครั้ง) และใช้เป็นรูปอดีตของ **can**

การใช้ every

every มีความหมายเหมือนกันกับ **all** คือแปลว่า “ทุกๆ”
มีหลักการใช้ดังนี้

1. ใช้ every วางไว้หน้าคำนามเอกพจน์

every + singular noun

every วางไว้หน้าคำนามเอกพจน์ ถึงแม้ว่า every จะมีความหมาย “ทุกๆ” ก็ตาม ดังนั้น หาก every + singular noun เป็นประธานของประโยค คำกริยาในประโยครูป present tenses ก็ต้องเป็นรูปเอกพจน์ด้วย

ตัวอย่าง Every bus in this station is red.

2. ใช้ every และ all ในความหมายเดียวกัน ต่างกันเพียงรูป เพราะ every ใช้กับคำนามเอกพจน์ ส่วน all ใช้กับคำนามพหูพจน์

every + singular noun

all + plural noun

3. นอกจากใช้ every และ all แล้วยังสามารถใช้ each แทนได้ ถ้ากล่าวถึงกลุ่มคนหรือสิ่งของนั้นๆ เป็นรายตัว

4. ในกรณีที่ประธานของประโยคเป็น every + singular noun และกริยาของประโยคเป็น present tenses กริยาจะต้องเป็นรูป singular เติม s หรือ es ใช้รวมถึงกรณีที่ประธานของประโยคเป็น every one ด้วย

Every + singular noun ... + singular verb

5. Compound words of “every” คำผสมที่เกิดจากการรวมกันกับ every ได้แก่

Everything หมายถึง “all things” มีความหมายว่า “ทุกสิ่ง”

Everyone/Everybody หมายถึง “all people” มีความหมายว่า “ทุกคน”

Everywhere หมายถึง “in all places” มีความหมายว่า “ทุกที่”

มีหลักการใช้ดังนี้

5.1 Everything / Everyone + singular verb

เมื่อ Everything หรือ Everyone เป็นประธานของประโยค หากตามด้วยกริยาในรูป present tenses จะต้องใช้กริยาแบบเอกพจน์ด้วย

5.2 everything + adjective

หลัง everything อาจจะตามด้วยคำคุณศัพท์ก็ได้

การสร้างคำถามโดยใช้ Wh - Question

Wh - Question words + verb to be + subject

Wh - Question words + do/does + subject + verb1

1. การสร้างประโยคคำถามจากประโยคบอกเล่า (yes-no question) ให้ดูว่ามีกริยาช่วยอยู่หรือไม่ ถ้ามีให้ใช้นำหน้าประโยคได้เลย (ไม่ทุกตัว) ถ้าไม่มีให้เอา Do กับ Does มาใช้แทน
2. การสร้างประโยคคำถาม (wh-question) ให้เอา wh-question นำหน้า yes-no question ได้เลย แต่ต้องตัดคำตอบออก

ตัวอย่าง

(Yes-no Question) Is she a **doctor**?

(Wh-question) **Who** is she?

Who ถามถึงคน (ใคร)

ทำหน้าที่เป็นประธาน ไม่มีการเปลี่ยนแปลงรูปประโยคหรือคำกริยาใดๆ มีโครงสร้างเช่นเดียวกับประโยคธรรมดา
ตัวอย่าง Who are you? Who is that?

Whom ถามถึงบุคคล

ทำหน้าที่เป็นกรรม (Object) ทั้งของกริยาและคำบุพบท (Preposition) ใช้กริยาเช่นเดียวกับประโยคคำถาม
Yes-No Question

ตัวอย่าง Whom do you want to see?

Whom are we waiting for?

What ถามเกี่ยวกับ สิ่งของ การกระทำ กิจกรรม คุณสมบัติ
เป็นได้ทั้งประธานและกรรม และสามารถใช้โดยลำพัง
เป็นคำสรรพนามหรือขยายคำอื่นเป็นคำคุณศัพท์ก็ได้
ตัวอย่าง What is your name?
What do you do?

When ถามเกี่ยวกับเวลา (เมื่อไร)
เป็นคำกริยาวิเศษณ์ ใช้ถามถึงเวลาและใช้เป็นส่วน
สมบูรณ์ได้
ตัวอย่าง When were you born?
When is your birthday?

Where ถามเกี่ยวกับสถานที่ (ที่ไหน)
เป็นคำกริยาวิเศษณ์ (Adverb) อาจใช้เป็นส่วนสมบูรณ์
ได้ เช่นเดียวกับ when
ตัวอย่าง Where are you from?
Where are you going?

Why ถามถึงเหตุผล (ทำไม/เพราะอะไร)
เป็นคำกริยาวิเศษณ์ ใช้ถามถึงเหตุผลว่าทำไมจึงเป็น
อย่างนั้น อย่างนี้ หรือไม่เป็นอย่างนั้นอย่างนี้

ตัวอย่าง Why did you come late?

Why do you hate him?

Which ใช้แทน What ตอนถามเกี่ยวกับตัวเลือก (อันไหน/สิ่งไหน)

เป็นได้ทั้งคำสรรพนามและคำคุณศัพท์ และใช้ได้ทั้งประธานและกรรม

ตัวอย่าง Which shirt do you like?

Which is better?

Whose ถามถึงความเป็นเจ้าของ (ของใคร)

ใช้ถามถึงเจ้าของของสิ่งนั้นๆ เป็นได้ทั้งคำสรรพนาม (Pronoun) และคำคุณศัพท์ (Adjective) ใช้โดยลำพังหรือใช้ขยายคำอื่นก็ได้

ตัวอย่าง Whose is this?

Whose are these shirts?

How ถามเกี่ยวกับ จำนวน (กี่อัน) ปริมาณ (เท่าไร,เท่าไหน, แคล่ไหน) วิธีการ (อย่างไร) ความถี่ (บ่อยแค่ไหน) เป็นคำกริยาวิเศษณ์ ใช้ถามถึงอาการหรือวิธี ว่าเกิดเหตุการณ์นั้นๆ ได้อย่างไร อาจจะใช้โดยลำพัง หรือใช้ขยายคำคุณศัพท์ หรือกริยาวิเศษณ์ตัวอื่นก็ได้

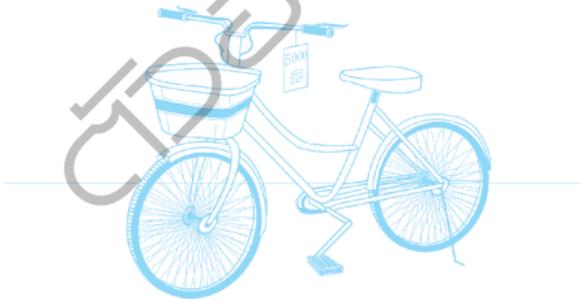
1. ใช้ขยายกริยา to be เป็นการถามถึงอาการ

ตัวอย่าง How are you today?

2. ใช้ขยายกริยาอื่น ตามถึงวิธีของการกระทำนั้นๆ

3. ใช้ขยายคำอื่น ซึ่งอาจเป็นคำคุณศัพท์หรือกริยาวิเศษณ์ก็ได้ มีความหมายว่าเท่าไร

4. ใช้กับ much และ many ซึ่งขยายคำนามอีกทีหนึ่ง มีความหมายว่า มากเท่าไร How much ใช้กับนามนับไม่ได้ How many ใช้กับนามนับได้และเป็นพหูพจน์

หมวดพจนานุกรม

★ รวบรวมคำศัพท์สำคัญที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
มากกว่า 4,000 คำ !!

★ เป็นประโยชน์กับนักเรียน นักศึกษา และผู้สนใจ

★ ครู อาจารย์ และผู้ปกครองก็สามารถ
ที่จะนำไปใช้เพื่อประกอบการสอนและ

ทบทวนให้กับนักเรียนและบุตรหลานของตนในเวลาว่าง

★ อธิบายความหมายอย่างละเอียด ถูกต้อง เข้าใจง่าย

★ ใช้งานสะดวก รวดเร็ว ง่ายต่อการค้นหาคำศัพท์

ดวงกลมพิมพ์ลิซซิ่ง

นำเสนอหนังสือดี มีคุณค่า

9 786165 112963